

Kommuniké från Industrivärdens bolagsstämma den 21 april 1999

Industrivärdens bolagsstämma hölls på Grand Hotel i Stockholm den 21 april under ledning av styrelsens ordförande Bo Rydin.

- I sitt anförande vid stämman redogjorde VD Clas Reuterskiöld för börsportföljens utveckling under 1999. Till och med den 19 april steg börsportföljens värde med 12 procent, medan generalindex steg med 11 procent.
- Industrivärdenaktien hade till och med den 19 april stigit med 18 procent, vilket var 7 procentenheter bättre än generalindex.
- Stämman beslöt att höja utdelningen med 20 procent till 4:50 kronor per aktie. KVB-räntan blev därmed 5:18 kronor. Avstämningsdag för utdelningen fastställdes till den 26 april, varför utdelningen och KVB-räntan beräknas utbetalas genom VPC den 3 maj.
- Till styrelseledamöter omvaldes Bo Rydin (ordförande), Inga-Britt Ahlenius, Carl-Erik Feinsilber, Tom Hedelius (vice ordförande), Lennart Nilsson, Clas Reuterskiöld (verkställande direktör) och Björn Wolrath.
- Till revisor valdes registrerade revisionsbolaget Öhrlings Coopers & Lybrand AB för tiden till och med ordinarie bolagsstämma år 2002.

VD, Clas Reuterskiölds anförande vid Industrivärdens bolagsstämma

Ärade aktieägare och innehavare av konvertibla vinstandelsbevis i Industrivärden, mina damer och herrar!

Det är med stor tillfredsställelse jag konstaterar att intresset för Industrivärden ökat kraftigt under de senaste åren. Således uppgår antalet aktie- och KVB-ägare till nära 30.000 idag att jämföras med cirka 23.000 för fem år sedan. Jag tar den glädjande utvecklingen som ett tecken på; att våra medvetna ansträngningar att genom regelbundna presentationer och andra åtgärder göra Industrivärden bättre känt har burit frukt. Vi kommer självfallet att hålla hög aktivitet på vår information och investor relationverksamhet även i framtiden. Ett mål i detta sammanhang är, att ytterligare öka antalet aktieägare och då särskilt det utländska ägandet.

Industrivärdens erbjudande till placerare är, att tillhandahålla en professionell förvaltning av en aktieportfölj där placeraren överlåter till Industrivärden att självt välja vilka aktier man skall äga och hur ägandet skall utövas. Förvaltningen sker till en kostnad som är mindre än 0,2 procent av det förvaltade kapitalet. Detta måste i jämförelse med de flesta andra förvaltare anses vara en låg kostnad samtidigt som vi - enligt min mening - har alla de resurser och den kompetens som krävs för att utöva en effektiv förvaltning.

Med hänsyn till den tjänst vi erbjuder är naturliga ägare av Industrivärdenaktier placerare utan egen förvaltningsfunktion och som samtidigt önskar en riskfördelad placering. Exempel på sådan investerare är stiftelser, olika typer av fonder och mer eller mindre förmögna privatpersoner. Likväl har vi glädjen att se, att en stor del av aktierna i Industrivärden ägs av stora institutioner med egna fullt utbyggda analys- och förvaltningsresurser.

Vår förvaltning karaktäriseras av kontinuerlig analys av befintliga och potentiella innehav. En målsättning i vår förvaltning är vidare att som aktiv ägare tillföra portföljbolagen såväl industriell som finansiell kompetens. Vi vill genom styrelserepresentation vara med och påverka utveckling och värdetillväxt i de bolag i vilka vi gjort större investeringar. Vårt arbetssätt kräver långsiktighet. Vi kan således inte i likhet med många andra investerare "rösta med fötterna" eftersom vi då skulle förlora vår möjlighet till inflytande.

Vad menar vi då med att vara aktiva ägare? Frågan har flera varandra kompletterande svar. En viktig roll som aktiv ägare är att bidra till effektiv resursallokering. Detta innebär beredskap att bistå med kapital när detta är befogat. Lika viktigt är att tillse att bolaget inte binder mer kapital än vad som är nödvändigt för verksamheten då överföring av kapital bör ske till aktieägarna. Exempel på detta är SSAB, Skanska och nu senast AGA.

En annan grundläggande uppgift är att ställa krav på företagsledningen beträffande bolagets resultat och utveckling i övrigt. Att ställa krav kan låta passivt snarare än aktivt. Så är dock alls inte fallet. Det är ofta en otacksam uppgift men samtidigt är min entydiga erfarenhet att inget resultat kommer av sig självt. Ett tydligt ställt krav medför att varje företagsledning gör en extra ansträngning för att nå ett uppställt mål vare sig detta har uttryckts i kvantitativa eller kvalitativa termer. Det gäller med andra ord att ständigt se till att aktiviteten är hög inom bolagen och att värden skapas, som kommer Industrivärdens aktieägare till del.

Jag har vid flera tidigare tillfällen betonat, att en styrelse är ett arbetslag till gagn för ett bolags alla aktieägare. Det är därför inte möjligt att koppla en viss åtgärd till vad en enskild styrelseledamot utträttat. När något sker inom ett portföljbolag kan således inte vi gå ut och meddela detta och därmed ge omvärlden exempel på den aktivitet som ständigt råder inom Industrivärden. Trots detta törs jag påstå att styrelseledamöter med anknytning till Industrivärden spelat en avgörande roll i ett stort antal frågor som varit värdehöjande inom de bolag där vi är stora aktieägare.

Jag påpekade nyss, att långsiktighet är en förutsättning för trovärdighet som aktiv ägare. Detta innebär dock inte, att vi aldrig kan gå ur en placering. Ett färskt exempel på att vi gjort detta är försäljningen av vårt innehav i PLM. Som jag påpekar i årsredovisningen var en viktig bakgrund till försäljningen förändrade marknadsförutsättningar för PLM:s produkter. PLM:s företagsledning utförde ett utomordentligt arbete och bolaget redovisade ett efter omständigheterna tillfredsställande resultat. Däremot var konkurrenterna och marknaden i övrigt ännu inte mogna för att aktivt deltaga i en nödvändig omstrukturering av den europeiska marknaden för glasförpackningar. Till detta kom det senaste årets händelseutveckling i Ryssland med kraftigt försämrade ekonomiska och marknadsmässiga förutsättningar för den nyuppförda burkfabriken utanför Moskva. Detta gav oss sammantaget anledning till oro för PLM:s resultatutveckling för de närmast kommande åren. Därmed skulle varken Industrivärden eller övriga ägare få en konkurrenskraftig avkastning på investerat kapital. Detta var skälet till vår försäljning av aktierna i PLM och vårt krav att köparen samtidigt skulle lämna övriga aktieägare möjlighet att överlåta sina aktier till samma villkor.

Det ligger i sakens natur, att ett investmentbolag med långsiktig investeringshorisont och ambitioner att vara en aktiv ägare inte varje månad kan presentera en större affärstransaktion. Försäljningen av PLM-aktierna var trots detta en i en lång rad av transaktioner under den senaste femårsperioden. Härav följer att våra tillgångar idag har en helt annan sammansättning än 1994.

Då bestod nära hälften av marknadsvärdet på våra tillgångar av aktier i dotterbolag mot knappt tio procent idag. Således har under perioden de tidigare dotterbolagen Mont Blanc, Elitfönster och Thorsman/Wibe inom Inductusgruppen samt fastighetsbolaget Fundament avyttrats med goda realisationsvinster som följd. Detsamma gäller avyttringen av PLM, som skedde i tre steg; först börsnotering med företrädesrätt för våra egna aktieägare, därefter en s.k. secondary placement och till sist den tidigare nämnda försäljningen under 1998.

Även inom börsportföljen har väsentliga förändringar skett under den senaste femårsperioden bland annat genom att från nämnda försäljningar frigjort kapital kunnat omplaceras i börsnoterade aktier.

Börsportföljen bestod 1993 av sju innehav: AGA, Ericsson, Euroc, SCA, Handelsbanken, Skanska och Ferro. Härutöver ingick optioner i SSAB. Portföljen hade ett marknadsvärde på 10 miljarder kronor.

Dagens portfölj är mer än tre gånger så stor och innehåller aktier i knappt tjugo bolag. Aktierna i Euroc och Ferro har sålts och ett antal nya aktier har tillkommit. Optionerna i SSAB är utnyttjade och Industrivärden har härigenom blivit en av bolagets huvudägare. Innehavet i Skanska har fördubblats och Industrivärden har påtagit sig rollen som pådrivande ägare bland annat avseende genomförandet av den pågående omstruktureringen av bolaget.

Ett nytt stort innehav har tillkommit genom förvärvet av aktier i Sandvik. Härtill kommer att uppbyggnad skett av en vad vi kallar medelfristig portfölj med ett värde på mellan tre och fyra miljarder kronor eller cirka tio procent av våra totala tillgångar. De mest betydande innehaven är Skandia - där vi idag är en av de tre största ägarna - samt Pfizer som representerar den snabbväxande läkemedelsbranschen. Såväl Skandia som Pfizer är bra exempel på vår analys- och förvaltningskompetens. Köpen i Skandia påbörjades 1996. Hittills har cirka 800 Mkr investerats medan dagsvärdet uppgår till cirka 2,7 miljarder kronor, en värdetillväxt på nära två miljarder. Köpen av Pfizer - som började för ganska precis ett år sedan - har hittills uppgått till cirka 500 Mkr och givit en god värdetillväxt.

De genomförda förändringarna av vår tillgångsmassa har skett efter en genomtänkt plan och sedan noggrann utvärdering skett inför varje affärsbeslut.

Även om antalet företag, i vilka vi är aktieägare, har ökat är en central del av vår strategi, att vår portfölj skall koncentreras till ett begränsat antal bolag. Detta är en väsentlig förutsättning för att vi på ett tillfredsställande sätt skall kunna utöva vår roll som aktiv ägare men även ett krav för att vi kontinuerligt skall kunna följa upp och skärskåda de olika innehaven. En annan och för aktiemarknaden positiv konsekvens av vår koncentrationsstrategi - som gäller såväl för börsportföljen som för den helägda rörelsen - är att det för våra nuvarande men även för potentiella aktieägare blir enklare att analysera Industrivärdenaktien.

Utöver nämnda transaktioner har ett stort antal mindre affärer genomförts och ett ännu större antal analyserats och övervägts utan att genomföras. En finansiell placerare som Industrivärden utvärderar ständigt egna affärsförslag och propåer från utomstående. Det ligger i sakens natur att sådan utvärdering måste ske med sekretess. Om så inte sker upphör snabbt det externa flödet av idéer. Det är mot denna bakgrund vi slagit fast som vår policy, att mellan normala rapporttillfällen aldrig besvara frågor om eller eljest kommentera affärer, vare sig de genomförts eller inte, eller till och med endast existerar i sinnevärlden. Självfallet ges dock information om börsens eller annat regelsystem så kräver, till exempel vid upp- eller nedflaggning. Att välja en modell, som innebär att vi uttalar oss i vissa fall men inte i andra skulle snabbt leda till att vi inte skulle kunna garantera mot affärspartner utlovad sekretess samtidigt som vår trovärdighet mot media snabbt skulle riskera att urholkas.

Den tillämpade policyn har respekterats av marknad och journalister och fungerat väl. För en dryg månad sedan orsakade den emellertid ett bekymmer ur informationssynpunkt. Bakgrunden var, att vi av Wallander och Hedelius stiftelse erhöll ett erbjudande om att förvärva 2,66 miljoner A-aktier i Ericsson. Den erhållna propån övervägdes noggrant bland annat med hänsyn till att Ericsson å ena sidan vägde mycket tungt i vår portfölj, å andra sidan aktiens värdering och karaktär av tillväxtaktie. Vårt svar efter moget övervägande blev att vi önskade förvärva de erbjudna aktierna. Köpet skedde till gällande börskurs utan premie och som en direktaffär utan transaktionskostnader. Köpeskillingen uppgick till totalt 572 Mkr och finansierades till del genom försäljning av B-aktier i Ericsson. Beslutet fattades av företagsledningen inom de placeringsramar som fastställts av styrelsen.

Jag vill betona, att affären baserades på strikt affärsmässiga grunder och efter samma kriterier som alla andra transaktioner, det vill säga att den skulle bidra till målsättningen att våra tillgångsvärden skall utvecklas bättre än börsen i genomsnitt. Något annat vore för mig och företagsledningen i övrigt helt främmande inte minst av det skälet att vi själva - efter våra respektive personliga förhållanden - är stora ägare av aktier och optioner i Industrivärden liksom att utfallet av vårt bonusprogram är avhängigt Industrivärdenaktiens avkastning.

INDUSTRI VÄRDEN

Vår rapport för första kvartalet är klar att distribueras den 4 maj. Jag kan emellertid redan idag meddela att 1999 har börjat på ett hyggligt sätt för Industrivärden. Børsportföljens värdetillväxt under perioden 1 januari till och med den 19 april uppgick till 12 procent att jämföras med 11 procent för generalindex.

Även den egna aktien har utvecklats väl - en uppgång per den 19 april på 18 procent vilket är 7 procentenheter bättre än index. Därmed har vi ännu en gång en utveckling som mycket väl hävdar sig mot övriga investmentbolag.

Med åren har jag lärt mig, att det är mycket vanskligt att ge prognoser inte bara beträffande vädret utan i minst lika hög grad när det gäller börskurser. Trots detta törs jag se optimistiskt på Industrivärdens och Industrivärdenaktiens framtid och jag gör det i vetskapen om den höga kvaliteten som gäller för våra noterade såväl som onoterade innehav.

Clas Reuterskiöld